

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 219

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 martie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
31.	— Lege pentru aderarea României la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007	2	
Convenția internațională de la Nairobi din 2007 privind îndepărtarea epavelor			
	2-8		
307.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007	8	
★			
34.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006	9	
317.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006	9	
★			
35.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale	10	
318.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale		11
★			
39.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2015 privind unele măsuri pentru consolidarea poziției de acționar al statului la operatorii economici la care Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri are calitatea de instituție publică implicată		11
322.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2015 privind unele măsuri pentru consolidarea poziției de acționar al statului la operatorii economici la care Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri are calitatea de instituție publică implicată		12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 52 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală		12-14	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
378.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea și completarea Procedurii de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale în cazul creanțelor administrate de către organul fiscal central, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.831/2015	14-16	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aderarea României
la Convenția internațională de la Nairobi
privind îndepărtarea epavelor,
adoptată la Nairobi la 18 mai 2007****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — România aderă la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007 prin Actul final al Conferinței internaționale din 2007 privind îndepărtarea epavelor, care a avut loc la sediul Oficiului Națiunilor Unite de la Nairobi (UNON), Kenya, 14—18 mai 2007.

Art. 2. — Prezenta lege intră în vigoare la 120 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 17 martie 2016.

Nr. 31.

**CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ
de la Nairobi din 2007 privind îndepărtarea epavelor*)**

Statele părți la prezenta convenție, conștiente de faptul că epavele, dacă nu sunt îndepărtate, pot prezenta un pericol pentru navigație sau mediul marin, convinse de necesitatea adoptării de reguli și proceduri internaționale uniforme care să garanteze îndepărtarea rapidă și eficientă a epavelor, precum și plata unei compensații pentru costurile aferente ca atare, constatând că multe epave pot fi găsite pe teritoriul unor state, inclusiv în marea lor teritorială, recunoscând avantajele pe care le reprezintă uniformizarea regimurilor juridice care reglementează responsabilitatea și obligațiile față de îndepărtarea epavelor periculoase, conștiente de importanța Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay la 10 decembrie 1982, precum și a dreptului cutumiar internațional al mării și de faptul că este necesar să se pună în aplicare prezenta convenție în conformitate cu aceste dispoziții, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Definiții**

În sensul prezentei convenții:

1 „Zona reglementată de Convenție” înseamnă zona economică exclusivă a unui stat parte, stabilită în conformitate cu dreptul internațional sau, în cazul unui stat parte care nu a stabilit o astfel de zonă, o zonă aflată în afara mării teritoriale a aceluși stat și adiacentă acesteia, pe care statul a definit-o în conformitate cu dreptul internațional și care nu se extinde pe mai mult de 200 mile marine de la liniile de bază care delimitează marea sa teritorială.

2 „Navă” înseamnă o navă maritimă de orice tip, inclusiv ambarcațiunile pe aripi portante, pernă de aer, submersibile, structuri și platforme plutitoare, cu excepția cazului când aceste platforme sunt pe poziție, angajate în activități de explorare sau exploatare ori de producție a resurselor minerale ale fundului mării.

3 „Accident maritim” înseamnă o coliziune, eșuare sau alt incident de navigație ori un eveniment produs la bordul unei nave sau în afara acesteia, care provoacă daune materiale sau reprezintă o amenințarea iminentă de producere de daune navei ori încărcăturii sale.

4 „Epavă”, în urma unui accident maritim, înseamnă:

(a) o navă scufundată ori eșuată; sau

(b) orice parte a unei nave scufundate sau eșuate, inclusiv orice obiecte care sunt sau au fost la bordul unei astfel de nave; sau

(c) orice obiect care este pierdut pe mare de o navă și care este eșuat, scufundat ori în derivă; sau

(d) o navă care este pe punctul de a se scufunda sau eșua ori pentru care se poate aștepta în mod rezonabil scufundarea sau eșuarea, în cazul în care măsuri eficiente destinate asistenței navei sau oricărei proprietăți în pericol nu au fost deja luate.

*) Traducere.

5 „Pericol” înseamnă orice circumstanțe sau amenințare care:

(a) prezintă un pericol sau un obstacol pentru navigare; sau
 (b) poate fi în mod rezonabil de așteptat să conducă la consecințe nocive majore pentru mediul marin sau deteriorarea zonei de coastă ori a intereselor conexe ale unuia sau mai multor state.

6 „Interese conexe” înseamnă interesele unui stat costier direct afectat sau amenințat de o epavă, cum ar fi:

(a) activități maritime costiere, portuare și de estuar, inclusiv activitățile de pescuit, care constituie un mijloc esențial de trai pentru cei interesați;

(b) obiective turistice și alte interese economice ale zonei în cauză;

(c) starea de sănătate a populației de coastă și bunăstarea zonei în cauză, inclusiv conservarea resurselor biologice marine, faunei și florei; și

(d) infrastructuri submarine și din larg.

7 „Îndepărtarea” înseamnă orice formă de prevenire, diminuare sau eliminare a pericolului creat de o epavă. Termenii „îndepărta”, „îndepărtat” și „care îndepărtează” sunt interpretați în conformitate cu această definiție.

8 „Proprietar înregistrat” înseamnă persoana sau persoanele înregistrate în calitate de proprietar al navei sau, în lipsa înregistrării, persoana sau persoanele care dețin nava în momentul producerii accidentului maritim. Cu toate acestea, în cazul unei nave deținute de un stat și exploatate de către o companie care în acest stat este înregistrată ca operator al navei, termenul de „proprietar înregistrat” înseamnă o astfel de companie.

9 „Operator al navei” înseamnă proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană, cum ar fi manager sau navlositorul navei nude, cărora proprietarul navei le-a încredințat responsabilitatea de exploatare a navei și care, prin asumarea acestei responsabilități, a fost de acord să preia toate obligațiile și răspunderile stabilite care decurg din Codul internațional de management al siguranței, astfel cum a fost modificat.

10 „Stat afectat” înseamnă statul în a cărui zonă reglementată de Convenție este epava.

11 „Statul de înmatriculare a navei” înseamnă, în cazul unei nave înmatriculate, statul în care este înmatriculată nava și, în cazul unei nave neînmatriculate, statul al cărui pavilion nava este autorizată să îl arboreze.

12 „Organizație” înseamnă Organizația Maritimă Internațională.

13 „Secretar general” înseamnă secretarul general al Organizației.

ARTICOLUL 2

Obiective și principii generale

1 Un stat parte poate lua măsuri în conformitate cu prezenta convenție cu privire la îndepărtarea unei epave, care reprezintă un pericol în zona reglementată de Convenție.

2 Măsurile luate în conformitate cu paragraful 1 de către statul afectat trebuie să fie proporționale cu pericolul.

3 Aceste măsuri nu trebuie să depășească ceea ce este rezonabil necesar pentru a îndepărta o epavă care prezintă un pericol și încetează de îndată ce epava a fost îndepărtată, măsurile netrebuind să contravină drepturilor și intereselor altor state, inclusiv ale statului de înmatriculare, precum și ale oricărei persoane fizice sau juridice în cauză.

4 Aplicarea prezentei convenții în zona reglementată de aceasta nu dă dreptul unui stat parte de a solicita sau exercita drepturile suverane sau suveranitatea sa asupra oricărei părți din marea liberă.

5 Statele părți se vor strădui să coopereze în cazul în care efectele unui accident maritim cauzat de o epavă afectează un alt stat decât statul afectat.

ARTICOLUL 3

Domeniu de aplicare

1 Cu excepția unor dispoziții contrare, prezenta convenție se aplică epavelor situate în zona reglementată de Convenție.

2 Un stat parte poate extinde domeniul de aplicare al prezentei convenții la epave situate pe teritoriul său, inclusiv marea sa teritorială, sub rezerva paragrafului 4 al articolului 4. În acest caz se notifică secretarul general la data în care își exprimă consimțământul de a fi obligat prin prezenta convenție sau în orice moment ulterior. Atunci când un stat parte a făcut o notificare de a aplica această convenție unor epave situate pe teritoriul său, inclusiv marea sa teritorială, acest lucru nu va aduce atingere drepturilor și obligațiilor statului să ia măsuri în legătură cu epavele situate pe teritoriul său, inclusiv marea sa teritorială, altele decât localizarea, semnalizarea și îndepărtarea epavelor, în conformitate cu prezenta convenție. Dispozițiile articolelor 10, 11 și 12 din prezenta convenție nu se aplică în cazul măsurilor adoptate, altele decât cele menționate la articolele 7, 8 și 9 din prezenta convenție.

3 Atunci când un stat parte a făcut o notificare în conformitate cu paragraful 2, „zona reglementată de Convenție” a statului afectat trebuie să includă teritoriul, inclusiv marea teritorială a celui stat parte.

4 O notificare efectuată în conformitate cu paragraful 2 de mai sus produce efecte pentru acest stat parte, dacă este făcută înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru respectivul stat parte, la data intrării în vigoare. În cazul în care notificarea este făcută după intrarea în vigoare a acestei convenții pentru acel stat parte, aceasta va produce efecte la 6 luni de la primirea acesteia de către secretarul general.

5 Un stat parte care a făcut o notificare în conformitate cu paragraful 2 poate să o retragă în orice moment printr-o notificare de retragere adresată secretarului general. O astfel de notificare de retragere va produce efecte la 6 luni de la primirea acesteia de către secretarul general, cu excepția cazului în care notificarea specifică o dată ulterioară.

ARTICOLUL 4

Excepții

1 Prezenta convenție nu se aplică măsurilor luate în temeiul Convenției internaționale din 1969 privind intervenția în marea liberă în cazurile de accidente însoțite de poluare cu hidrocarburi, astfel cum a fost modificată, sau al Protocolului din 1973 privind intervenția în marea liberă în cazurile de poluare cu substanțe altele decât hidrocarburi, astfel cum a fost modificată.

2 Prezenta convenție nu se aplică navelor de război sau altor nave aparținând sau exploatate de către un stat în mod exclusiv de către guvern în scopuri necomerciale, cu excepția cazului în care statul decide altfel.

3 Atunci când un stat parte decide să aplice prezenta convenție pentru navele sale de război sau altor nave descrise la paragraful 2, acesta trebuie să notifice secretarul general, precizând termenii și condițiile acestei aplicări.

4 (a) Atunci când un stat parte a făcut o notificare în temeiul paragrafului 2 al articolului 3, următoarele dispoziții din prezenta convenție nu se aplică pe teritoriul său, inclusiv marea teritorială:

(i) articolul 2 paragraful 4;

(ii) articolul 9 paragrafele 1, 5, 7, 8, 9 și 10; și

(iii) articolul 15.

(b) Paragraful 4 al articolului 9, în măsura în care se aplică pe teritoriul, inclusiv marea teritorială a unui stat parte, are următorul cuprins:

Sub rezerva legislației naționale a statului afectat, proprietarul înregistrat poate contracta o companie de salvare sau altă persoană pentru a îndepărta epava care s-a stabilit că constituie un pericol, în numele proprietarului. Înainte de a începe operațiunile de îndepărtare, statul afectat poate stabili condițiile unei astfel de operațiuni numai în măsura asigurării că operațiunea se desfășoară cu respectarea aspectelor privind siguranța navigației și protecția mediului marin.

ARTICOLUL 5

Raportarea epavelor

1 Un stat parte va cere comandantului și operatorului unei nave care arborează pavilionul său să raporteze fără întârziere statului afectat în cazul în care nava a fost implicată într-un accident maritim rezultând o epavă. În măsura în care obligația de raportare în temeiul prezentului articol a fost îndeplinită fie de către operatorul fie de comandantul navei, celălalt nu este obligat să raporteze.

2 Aceste rapoarte trebuie să includă numele și sediul principal ale proprietarului înregistrat și toate informațiile relevante necesare pentru a permite statului afectat să stabilească dacă epava este un pericol, în conformitate cu articolul 6, inclusiv:

- (a) localizarea exactă a epavei;
- (b) tipul, dimensiunea și construcția epavei;
- (c) natura avariilor și starea epavei;
- (d) natura și cantitatea de marfă, în special orice substanțe periculoase și nocive; și
- (e) cantitatea și tipurile de hidrocarburi care se află la bord, inclusiv combustibilul și uleiul de ungere.

ARTICOLUL 6

Determinarea pericolelor

Atunci când se stabilește dacă o epavă reprezintă un pericol, statul afectat trebuie să ia în considerare următoarele criterii:

- (a) tipul, dimensiunea și construcția epavei;
- (b) adâncimea apei în zonă;
- (c) intervalul mareelor și al curenților din zonă;
- (d) particularitatea zonelor maritime sensibile, identificate și, după caz, desemnate în conformitate cu Liniile directoare adoptate de către Organizație, sau o zonă clar definită a zonei economice exclusive în cazul în care au fost adoptate măsuri speciale obligatorii în temeiul paragrafului 6 al articolului 211 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982;
- (e) proximitatea față de rute maritime sau benzi de circulație stabilite;
- (f) densitatea și frecvența traficului;
- (g) tipul de trafic;
- (h) natura și cantitatea de marfă a epavei, cantitatea de hidrocarburi (de exemplu, combustibil și ulei de ungere) de la bordul epavei și, în special, pagubele care ar putea rezulta datorită eliberării mării sau hidrocarburi în mediul marin;
- (i) vulnerabilitatea instalațiilor portuare;
- (j) condiții meteorologice și hidrografice predominante;
- (k) topografia subacvatică din zonă;
- (l) înălțimea epavei deasupra și sub suprafața apei la nivelul cel mai scăzut al mării joase;
- (m) profile acustice și magnetice ale epavei;
- (n) vecinătatea de instalații de larg, conducte, cabluri de telecomunicații și structuri similare; și
- (o) orice alte circumstanțe care ar putea necesita îndepărtarea epavei.

ARTICOLUL 7

Localizarea epavelor

1 După ce a luat cunoștință de existența unei epave, statul afectat va utiliza toate mijloacele posibile, inclusiv bunele oficii ale statelor și organizațiilor, pentru a avertiza de urgență navigatorii și toate statele interesate cu privire la natura și localizarea epavei.

2 Dacă statul afectat are motive să creadă că o epavă reprezintă un pericol, acesta se asigură că toate măsurile posibile sunt luate pentru stabilirea locației exacte a epavei.

ARTICOLUL 8

Semnalizarea epavelor

1 În cazul în care statul afectat stabilește că epava este un pericol, trebuie să se asigure că toate măsurile rezonabile sunt luate pentru a semnaliza epava.

2 Pentru semnalizarea epavei trebuie luate toate măsurile posibile de marcarea folosite în conformitate cu sistemul de balizaj acceptat la nivel internațional în vigoare, utilizat în zona în care se află epava.

3 Statul afectat trebuie să publice detaliile privind semnalizarea epavei prin utilizarea tuturor mijloacelor adecvate, inclusiv publicații nautice relevante.

ARTICOLUL 9

Măsuri pentru a facilita îndepărtarea epavelor

1 În cazul în care statul afectat stabilește că o epavă constituie un pericol, trebuie imediat:

- (a) să informeze statul de înmatriculare a navei și proprietarul înregistrat; și
- (b) să procedeze la consultarea cu statul de înmatriculare a navei și cu alte state afectate de epavă cu privire la măsurile ce urmează a fi luate în legătură cu epava.

2 Proprietarul înregistrat trebuie să îndepărteze o epavă care constituie un pericol.

3 Atunci când s-a stabilit că o epavă constituie un pericol, proprietarul înregistrat sau altă parte interesată trebuie să furnizeze autorității competente din statul afectat dovada de asigurare sau altă garanție financiară cerută de articolul 12.

4 Proprietarul înregistrat poate încheia contract cu orice salvator sau cu o altă persoană pentru îndepărtarea epavei care s-a stabilit că prezintă un pericol, în numele proprietarului. Înainte de a începe operațiunile de îndepărtare, statul afectat poate stabili condițiile unei astfel de operațiuni numai în măsura asigurării că operațiunea se desfășoară cu respectarea aspectelor privind siguranța și protecția mediului marin.

5 După ce îndepărtarea prevăzută în paragrafele 2 și 4 a început, statul afectat poate interveni numai în măsura necesară pentru a se asigura că operațiunea are loc în mod eficient, într-o manieră care să respecte aspectele legate de siguranță și protecția mediului marin.

6 Statul afectat trebuie:

(a) să stabilească un termen rezonabil, în care proprietarul înregistrat trebuie să îndepărteze epava, având în vedere natura pericolului stabilit în conformitate cu articolul 6;

(b) să informeze proprietarul înregistrat, în scris, asupra termenului stabilit și să precizeze că, în cazul în care proprietarul înregistrat nu îndepărtează epava în cadrul acestui termen, acesta poate îndepărta epava pe cheltuiala proprietarului înregistrat; și

(c) să informeze proprietarul înregistrat, în scris, cu privire la intenția sa de a interveni imediat în cazul în care pericolul devine deosebit de grav.

7 În cazul în care proprietarul înregistrat nu îndepărtează epava în termenul prevăzut în conformitate cu paragraful 6(a) sau în cazul în care proprietarul înregistrat nu poate fi contactat,

statul afectat poate îndepărta epava prin mijloacele cele mai practice și rapide disponibile, în conformitate cu aspectele legate de siguranța navigației și de protecția mediului marin.

8 În cazurile în care este necesar să se acționeze imediat și statul afectat a informat statul de înmatriculare al navei și proprietarul înregistrat, statul afectat poate îndepărta epava prin mijloacele cele mai practice și rapide disponibile, în conformitate cu aspectele legate de siguranța navigației și de protecția mediului marin.

9 Statele părți trebuie să ia măsurile corespunzătoare în conformitate cu legislația lor națională pentru a se asigura că proprietarii înregistrați respectă prevederile paragrafelor 2 și 3.

10 Statele părți sunt de acord ca statul afectat să acționeze în conformitate cu paragrafele 4—8, atunci când este necesar.

11 Informațiile menționate în prezentul articol vor fi furnizate de către statul afectat proprietarului înregistrat identificat în rapoartele menționate la paragraful 2 al articolului 5.

ARTICOLUL 10

Responsabilitatea proprietarului

1 Sub rezerva articolului 11, proprietarul înregistrat este răspunzător pentru costurile făcute cu localizarea, semnalizarea și îndepărtarea epavei în conformitate cu prevederile articolelor 7, 8 și 9, cu excepția cazului în care proprietarul înregistrat dovedește că accidentul maritim care a cauzat epava:

(a) a rezultat dintr-un act de război, ostilități, război civil, insurecție sau dintr-un fenomen natural cu caracter excepțional, inevitabil și irezistibil;

(b) a fost cauzat în întregime printr-un act sau omisiune, cu intenția de a crea un prejudiciu, a unei terțe persoane; sau

(c) a fost în întregime cauzat de neglijența sau de o altă acțiune greșită a unui guvern sau a unei alte autorități responsabile pentru întreținerea luminilor sau altor mijloace de semnalizare pentru navigație, în exercitarea acestei funcții.

2 Nicio dispoziție din prezenta convenție nu afectează dreptul proprietarului înregistrat de limitare a răspunderii în temeiul oricărui regim național sau internațional aplicabil, precum Convenția din 1976 privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, așa cum a fost modificată.

3 Nicio cerere de rambursare a costurilor menționate la paragraful 1 nu poate fi formulată împotriva proprietarului înregistrat altfel decât în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții. Acest lucru nu afectează drepturile și obligațiile unui stat parte care a făcut o notificare în conformitate cu paragraful 2 al articolului 3 cu privire la epavele situate pe teritoriul său, inclusiv în marea sa teritorială, altele decât cele făcute cu localizarea, semnalizarea și îndepărtarea în conformitate cu prezenta convenție.

4 Nimic din prezentul articol nu aduce atingere dreptului de recurs împotriva terțelor părți.

ARTICOLUL 11

Excepții privind răspunderea

1 Proprietarul înregistrat nu va fi răspunzător în temeiul prezentei convenții pentru costurile menționate la paragraful 1 al articolului 10, dacă și în măsura în care răspunderea pentru astfel de costuri nu este compatibilă cu:

(a) Convenția internațională din 1969 privind răspunderea civilă pentru pagube produse prin poluare cu hidrocarburi, așa cum a fost modificată;

(b) Convenția internațională din 1996 privind răspunderea și despăgubirile pentru prejudicii în legătură cu transportul pe mare al substanțelor periculoase și nocive, așa cum a fost modificată;

(c) Convenția din 1960 privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, așa cum a fost modificată, sau Convenția de la Viena din 1963 privind răspunderea civilă pentru daune

nucleare, astfel cum a fost modificată, sau legislația națională care reglementează sau interzice limitarea răspunderii pentru daune nucleare; sau

(d) Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime, așa cum a fost modificată, cu condiția ca convenția în cauză să fie aplicabilă și în vigoare.

2 În cazul în care măsurile adoptate în temeiul prezentei convenții sunt considerate operațiuni de salvare în conformitate cu legislația națională aplicabilă sau o convenție internațională, această legislație sau convenție se aplică problemelor de remunerare și plată a primei de salvare prin excluderea de la prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Asigurarea obligatorie sau altă garanție financiară

1 Proprietarul înregistrat al unei nave cu un tonaj brut egal sau mai mare de 300 și care arborează pavilionul unui stat parte este obligat să dețină o asigurare sau o altă garanție financiară, cum ar fi garanția la o bancă sau instituție financiară similară, care să acopere răspunderea în temeiul prezentei convenții în ceea ce privește o sumă egală în limitele răspunderii prevăzute de sistemul național sau internațional privind limitarea răspunderii, dar în niciun caz mai mare decât suma calculată în conformitate cu articolul 6(1)(b) din Convenția din 1976 privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, așa cum a fost modificată.

2 Un certificat care să ateste că asigurarea sau o altă garanție financiară este în vigoare, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, este emis fiecărei nave cu un tonaj brut egal sau mai mare de 300 de către autoritatea competentă din statul de înmatriculare a navei, care trebuie să se asigure mai întâi că dispozițiile de la paragraful 1 sunt respectate. În cazul unei nave înmatriculate într-un stat parte, un astfel de certificat este emis sau vizat de către autoritatea competentă din statul de înmatriculare a navei; atunci când o navă nu este înregistrată într-un stat parte, certificatul poate fi emis sau vizat de autoritatea competentă a oricărui stat parte. Acest certificat de asigurare obligatorie trebuie să fie conform cu modelul anexat la prezenta convenție și trebuie să conțină următoarele informații:

(a) numele navei, numărul sau literele distinctive și portul de înmatriculare;

(b) tonajul brut al navei;

(c) numele și sediul principal ale proprietarului înregistrat;

(d) numărul de identificare OMI al navei;

(e) tipul și durata de garanție;

(f) numele și sediul principal ale asigurătorului sau ale altei persoane care a emis garanția și, dacă este cazul, locul de afaceri în care asigurarea sau garanția a fost încheiată; și

(g) perioada de valabilitate a certificatului, care nu trebuie să fie mai mare decât perioada de valabilitate a asigurării sau a garanției.

3 (a) Un stat parte poate autoriza fie o instituție, fie o organizație recunoscută de către acesta să emită certificatul menționat la paragraful 2. Instituția sau organizația trebuie să informeze statul respectiv despre fiecare certificat emis. În toate cazurile, statul parte va garanta în totalitate caracterul complet și exact al certificatului astfel emis și se angajează să asigure măsurile necesare pentru a îndeplini această obligație.

(b) Un stat parte trebuie să notifice secretarului general:

(i) responsabilitățile specifice și condițiile delegării autorității unei instituții sau organizații recunoscute de către acesta;

(ii) retragerea autorității respective; și

(iii) data la care autoritatea sau retragerea de autoritate produce efecte.

Abilitarea nu produce efecte mai devreme de 3 luni de la data la care notificarea în acest sens a fost adresată secretarului general.

(c) Instituția sau organizația abilitată să emită certificate în conformitate cu prezentul paragraf trebuie să fie autorizată, cel puțin, cu dreptul de a retrage aceste certificate dacă condițiile în care acestea au fost emise nu mai sunt îndeplinite. În toate cazurile, instituția sau organizația trebuie să raporteze o astfel de retragere statului în numele căruia a fost emis certificatul.

4 Certificatul trebuie să fie în limba oficială sau în limbile oficiale ale statului emitent. În cazul în care limba utilizată nu este engleza, franceza sau spaniola, textul trebuie să includă o traducere în una dintre aceste limbi și, în cazul în care statul respectiv decide astfel, limba sau limbile sale oficiale pot fi omise.

5 Certificatul trebuie să fie la bordul navei, iar o copie se depune la autoritățile care țin registrul de înmatriculare al navei sau, în cazul în care nava nu este înmatriculată într-un stat parte, la autoritatea care a emis sau vizat certificatul.

6 O asigurare sau altă garanție financiară nu îndeplinește cerințele prezentului articol dacă poate înceta să producă efecte pentru un alt motiv decât expirarea termenului de valabilitate specificat în certificat în conformitate cu paragraful 2, înainte de expirarea unei perioade de 3 luni de la data notificării de încetare a acesteia transmise autorităților menționate la paragraful 5, cu excepția cazului când certificatul a fost predat autorităților în cauză sau a fost emis un nou certificat în perioada menționată. Dispozițiile de mai sus se aplică în mod similar oricărei modificări al cărei efect este neîndeplinirea cerințelor prezentului articol de asigurare sau garanție.

7 Statul de înmatriculare a navei stabilește condițiile de emisie și de valabilitate a certificatului, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol și având în vedere orice linii directoare adoptate de Organizație privind responsabilitatea financiară a proprietarilor înregistrați.

8 Nicio dispoziție din prezenta convenție nu va fi interpretată ca împiedicând un stat parte să se bazeze pe informațiile obținute de la alte state sau de la Organizație ori de la alte organizații internaționale cu privire la situația financiară a furnizorilor de asigurare sau de garanție financiară în sensul prezentei convenții. În astfel de cazuri, statul parte care se bazează pe astfel de informații nu este exonerat de răspunderea sa în calitate de stat care emite certificatul cerut în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

9 Certificatele emise sau vizate sub autoritatea unui stat parte sunt acceptate de alte state părți în scopul prezentei convenții, ca având aceeași valoare ca certificatele emise sau vizate de ele, chiar dacă au fost emise sau vizate în ceea ce privește o navă neînmatriculată într-un stat parte. Un stat parte poate solicita în orice moment consultarea cu statul care a emis sau a vizat certificatul dacă consideră că asigurătorul sau garantul menționat în certificat nu are capacitatea financiară să îndeplinească obligațiile impuse prin prezenta convenție.

10 Orice cerere de rambursare a costurilor ce decurg din prezenta convenție poate fi formulată direct împotriva asigurătorului sau unei alte persoane care a emis garanția financiară care acoperă răspunderea proprietarului înregistrat. În acest caz, pârâțul poate invoca mijloacele de apărare (altele decât calea de faliment sau lichidare a proprietarului înregistrat) pe care proprietarul înregistrat ar fi avut dreptul să le invoce, inclusiv limitarea răspunderii în temeiul oricărui regim național sau internațional aplicabil. În plus, chiar dacă proprietarul înregistrat nu are dreptul la limitarea răspunderii, pârâțul poate limita răspunderea pentru o valoare egală cu valoarea de asigurare sau o altă garanție financiară ce trebuie să fie menținută în conformitate cu prevederile paragrafului 1. În plus, pârâțul poate invoca în apărarea sa că accidentul maritim a fost

provocat intenționat de proprietarul înregistrat, dar nu poate invoca orice alt mijloc de apărare care ar fi putut fi invocat de către proprietarul înregistrat împotriva lui. Pârâțul poate, în orice caz, să solicite ca proprietarul înregistrat să fie parte în proces.

11 Un stat parte nu poate permite unei nave care are dreptul de a arbora pavilionul său și căreia i se aplică dispozițiile prezentului articol să fie exploatată dacă nu are emis un certificat în conformitate cu paragraful 2 sau 14.

12 Sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, fiecare stat parte se asigură că, în temeiul legislației sale naționale, asigurarea sau orice altă garanție în conformitate cu cerințele paragrafului 1 este în vigoare și se aplică oricărei nave cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 300, indiferent de locul de înmatriculare, care intră sau pleacă dintr-un port de pe teritoriul său sau care sosește ori pleacă de la o instalație de larg aflată în marea sa teritorială.

13 Fără a aduce atingere dispozițiilor de la paragraful 5, un stat parte poate notifica secretarului general că, în sensul paragrafului 12, navele nu sunt obligate să aibă la bord sau să prezinte certificatul cerut prin paragraful 2, atunci când intră sau ies dintr-un port de pe teritoriul său sau când sosesc ori pleacă de la o instalație de larg în marea sa teritorială, cu condiția ca statul parte care a emis certificatul cerut la paragraful 2 să fi notificat secretarului general de faptul că deține, în format electronic, înregistrări accesibile tuturor statelor părți, care atestă existența certificatului și permit statelor părți să își îndeplinească obligațiile care le revin în conformitate cu paragraful 12.

14 În cazul în care o navă deținută de un stat parte nu este acoperită de asigurare sau de o altă garanție financiară, dispozițiile relevante ale prezentului articol nu se aplică la aceasta; dar nava trebuie prevăzută cu un certificat emis de autoritatea competentă din statul de înmatriculare care certifică că nava aparține statului și că răspunderea este acoperită în limitele prevăzute de paragraful 1. Acest certificat va respecta pe cât de mult posibil modelul prevăzut la paragraful 2.

ARTICOLUL 13

Limitări temporale

Drepturile de rambursare a costurilor în temeiul prezentei convenții se sting în cazul în care nu a fost introdusă nicio acțiune în justiție în termen de 3 ani de la data la care a fost stabilită existența unui pericol în conformitate cu prezenta convenție. Cu toate acestea, nicio acțiune în justiție nu poate fi începută după o perioadă de 6 ani de la data accidentului maritim care a cauzat epava. Atunci când accidentul maritim este un ansamblu de fapte, termenul de 6 ani curge de la data producerii primului fapt.

ARTICOLUL 14

Dispoziții privind amendamentele

1 La cererea a cel puțin o treime din statele părți, o conferință este convocată de către Organizație în vederea revizuirii sau modificării prezentei convenții.

2 Orice consimțământ de a fi obligat prin prezenta convenție exprimat după data intrării în vigoare a unui amendament la prezenta convenție se consideră că se aplică prezentei convenții astfel cum a fost modificată.

ARTICOLUL 15

Soluționarea litigiilor

1 În cazul în care apare un diferend între două sau mai multe state părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, acestea vor încerca să rezolve disputa lor în primă instanță prin negociere, anchetă, mediere, conciliere, arbitraj,

pe cale judiciară, recurgere la organizații sau acorduri regionale ori prin alte mijloace pașnice, la alegerea lor.

2 Dacă nu este posibilă soluționarea într-o perioadă rezonabilă de timp, de maximum douăsprezece luni de la data la care un stat parte a notificat un alt stat parte de existența unui diferend între ele, dispozițiile referitoare la soluționarea litigiilor prevăzute în partea XV a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982 se aplică *mutatis mutandis* indiferent dacă statele parte la diferend sunt sau nu state parte și la Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982.

3 Orice procedură aleasă de către un stat parte la prezenta convenție și la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982 în temeiul articolului 287 din aceasta din urmă se aplică la soluționarea litigiilor în temeiul prezentului articol, cu excepția cazului în care statul parte, atunci când ratifică, acceptă sau aprobă Convenția ori aderă la aceasta sau în orice moment ulterior, alege o altă procedură în temeiul articolului 287 pentru soluționarea litigiilor care decurg din prezenta convenție.

4 Un stat parte la prezenta convenție care nu este parte la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982, atunci când ratifică, acceptă, aprobă prezenta convenție ori aderă la aceasta sau în orice moment ulterior, este liber să aleagă, prin declarație scrisă, unul sau mai multe dintre mijloacele enumerate la paragraful 1 al articolului 287 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982 pentru soluționarea litigiilor în temeiul prezentului articol. Articolul 287 se aplică acestei declarații, precum și oricărui diferend la care acest stat este parte și care nu este acoperit de o declarație în vigoare. În scopul de conciliere și arbitraj, în conformitate cu anexele V și VII din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982, statul respectiv este îndreptățit să desemneze conciliatori și arbitri, care urmează să fie incluși în listele menționate la articolul 2 din anexa V și articolul 2 din anexa VII, pentru soluționarea litigiilor care decurg din prezenta convenție.

5 Orice declarație făcută în conformitate cu paragrafele 3 și 4 este depusă la secretarul general, care va transmite copii ale acesteia statelor părți.

ARTICOLUL 16

Relația cu alte convenții și acorduri internaționale

Nimic din prezenta convenție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor oricărui stat în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982 și al dreptului cutumiar internațional al mării.

ARTICOLUL 17

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare și aderare

1 Prezenta convenție este deschisă pentru semnare la sediul Organizației de la 19 noiembrie 2007 până la 18 noiembrie 2008 și, ulterior, rămâne deschisă pentru aderare.

(a) Statele își pot exprima consimțământul lor de a fi obligate prin prezenta convenție prin:

- (i) semnare fără rezerva ratificării, acceptării ori aprobării; sau
- (ii) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare ori aprobare; sau
- (iii) aderare.

Adoptată la Nairobi, la optsprezece mai două mii șapte.

Drept care subsemnații, fiind autorizați în modul convenit de către guvernele lor respective, au semnat prezenta convenție.

(b) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea trebuie să se efectueze prin depunerea unui instrument în acest sens la secretarul general.

ARTICOLUL 18

Intrarea în vigoare

1 Prezenta convenție va intra în vigoare la douăsprezece luni de la data la care zece state fie au semnat fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, fie au depus instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare la secretarul general.

2 Pentru fiecare stat care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta convenție după ce condițiile de intrare în vigoare în conformitate cu paragraful 1 au fost îndeplinite, prezenta convenție intră în vigoare la trei luni de la data depunerii de către acest stat a instrumentului corespunzător, dar nu înainte de data intrării în vigoare a prezentei convenții astfel cum se prevede în paragraful 1.

ARTICOLUL 19

Denunțare

1 Prezenta convenție poate fi denunțată de un stat parte în orice moment după expirarea unui termen de un an de la data intrării sale în vigoare pentru acel stat.

2 Denunțarea trebuie efectuată prin depunerea unui instrument în acest sens la secretarul general.

3 Denunțarea va produce efecte la un an de la data la care secretarul general a primit instrumentul de denunțare sau la expirarea unei perioade mai lungi specificate în instrumentul de denunțare.

ARTICOLUL 20

Depozitar

1 Prezenta convenție se depune la secretarul general.

2 Secretarul general:

(a) informează toate statele care au semnat prezenta convenție sau au aderat la aceasta despre:

- (i) fiecare nouă semnare sau depunere a unui nou instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, împreună cu data acesteia;
- (ii) data intrării în vigoare a prezentei convenții;
- (iii) depunerea oricărui instrument de denunțare a prezentei convenții, împreună cu data de depozit și data la care denunțarea va produce efecte; și
- (iv) alte declarații sau notificări primite în conformitate cu prezenta convenție;

(b) transmite copii certificate ale prezentei convenții tuturor statelor care au semnat-o sau au aderat la ea.

3 La intrarea în vigoare a prezentei convenții, secretarul general va transmite o copie certificată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite pentru înregistrare și publicare, în conformitate cu articolul 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 21

Limbi

Este stabilit un singur exemplar original pentru prezenta convenție în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text fiind în egală măsură autentic.

**CERTIFICAT DE ASIGURARE SAU ALTĂ GARANȚIE FINANCIARĂ
PRIVIND RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNDEPĂRTAREA EPAVELOR**

Emis în conformitate cu dispozițiile articolului 12 din Convenția internațională de la Nairobi din 2007
privind îndepărtarea epavelor

Numele navei	Tonaj brut	Numărul sau literele distinctive	Numărul OMI de identificare al navei	Port de înmatriculare	Numele și adresa completă a sediului principal al proprietarului înregistrat

Prin prezentul se certifică faptul că nava mai sus menționată este acoperită de o poliță de asigurare sau altă garanție financiară care îndeplinește cerințele articolului 12 din Convenția internațională de la Nairobi din 2007 privind îndepărtarea epavelor.

Tip de garanție .....

Durata de garanție .....

Numele și adresa asigurătorului (sau asigurătorilor) și/sau ale garantului (sau garanților) .....

Nume .....

Adresa .....

Prezentul certificat este valabil până la .....

Emis sau vizat de Guvernul .....

(numele complet al statului)

SAU

Ar trebui folosit următorul text, atunci când un stat parte se prevalează de prevederile paragrafului 3 al articolului 12:

Prezentul certificat este emis sub autoritatea Guvernului ..... de către .....

(denumirea completă a statului) (numele instituției sau organizației)

La .....

(locul)

În .....

(data)

.....
(semnătura și titulatura emitentului sau ale persoanei oficiale ce îl vizează)

Note explicative:

1 Dacă se dorește, în desemnarea statului se poate include o referință la autoritatea publică competentă din țara în care se emite certificatul.

2 În cazul în care valoarea totală a garanției provine din mai multe surse, ar trebui indicată suma prevăzută de fiecare.

3 Dacă garanția este furnizată sub mai multe forme, acestea ar trebui enumerate.

4 În rubrica „Durata garanției” trebuie precizată data de la care garanția produce efecte.

5 În rubrica „Adresa asigurătorului (sau asigurătorilor) și/sau a garantului (sau garanților)” trebuie să se indice adresa sediului principal al asigurătorului (sau asigurătorilor) și/sau al garantului (sau garanților). Dacă este cazul, trebuie să se indice locul de afaceri în care asigurarea sau garanția a fost încheiată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aderarea României
la Convenția internațională de la Nairobi privind
îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 martie 2016.
Nr. 307.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154 din 12 noiembrie 2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, cu modificările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 22 martie 2016.

Nr. 34.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 21 martie 2016.

Nr. 317.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46 din 21 mai 2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 24 mai 2013, cu modificările ulterioare, precum și cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 2, literele m), m1), r) și r1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„m) *criza financiară* este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, pe o anumită perioadă de timp. Criza financiară este prezumată în una dintre următoarele situații:

m1) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, mai vechi de 90 de zile și care depășesc 15% din cheltuielile prevăzute în bugetul general al unității administrativ-teritoriale respective, cu excepția celor aflate în litigiu comercial;

r) *insolvența* este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, pe o anumită perioadă de timp. Insolvența este prezumată în una dintre următoarele situații:

r1) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, mai vechi de 120 de zile și care depășesc 50% din cheltuielile prevăzute în bugetul general al unității administrativ-teritoriale, fără a se lua în calcul cele aflate în litigiu comercial;”.

2. La articolul 2, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) La calculul obligațiilor de plată prevăzute la alin. (1) lit. m) și r) nu se includ obligațiile de plată ale unității administrativ-teritoriale provenite din obligațiile altor autorități ale administrației publice centrale față de respectiva unitate administrativ-teritorială, rezultate din contracte de finanțare încheiate între acestea, potrivit legii.

(3) Nu se consideră datorie, potrivit semnificației prevăzute la alin. (1) lit. n), obligațiile de plată ale unității administrativ-teritoriale provenite din obligațiile altor autorități ale administrației publice centrale față de respectiva unitate administrativ-teritorială, rezultate din contracte de finanțare încheiate între acestea, potrivit legii.”

3. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudecării, după casarea hotărârii în recurs.”

4. La articolul 123 punctul 1, partea introductivă și litera a) ale alineatului (1) al articolului 74 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) *Criza financiară* este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, pe o anumită perioadă de timp. Criza financiară este prezumată în una dintre următoarele situații:

a) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, mai vechi de 90 de zile și care depășesc 15% din cheltuielile prevăzute în bugetul general al unității administrativ-teritoriale respective, cu excepția celor aflate în litigiu comercial;”.

5. La articolul 123 punctul 2, partea introductivă și litera a) ale alineatului (1) al articolului 75 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) *Insolvența* este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, pe o anumită perioadă de timp. Insolvența este prezumată în una dintre următoarele situații:

a) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, mai vechi de 120 de zile și care depășesc 50% din cheltuielile prevăzute în bugetul general al unităților administrativ-teritoriale, fără a se lua în calcul cele aflate în litigiu comercial;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară
și insolvența unităților administrativ-teritoriale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 21 martie 2016.
Nr. 318.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 39/2015 privind unele măsuri pentru consolidarea
poziției de acționar al statului la operatorii economici
la care Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii
și Mediului de Afaceri are calitatea de instituție publică implicată**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39 din 23 septembrie 2015 privind unele măsuri pentru consolidarea poziției de acționar al statului la operatorii economici la care Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri are calitatea de instituție publică implicată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 22 martie 2016.
Nr. 39.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2015 privind unele măsuri pentru consolidarea poziției de acționar al statului la operatorii economici la care Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri are calitatea de instituție publică implicată

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2015 privind unele măsuri pentru consolidarea poziției de acționar al statului la operatorii economici la care Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri are calitatea de instituție publică implicată și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 21 martie 2016.
Nr. 322.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 52
din 16 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de S.C. „Tiger Amira Com” — S.R.L. în Dosarul nr. 5/35/CA/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.088D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 82/CA/2015-PI din 18 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5/35/CA/2015, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost ridicată de reclamanta S.C. „Tiger Amira Com” — S.R.L. într-o cauză având ca obiect anulare act administrativ.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că textul criticat este neconstituțional, deoarece împiedică accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, „din perspectiva faptului că posibilitatea sesizării instanței de contencios administrativ cu o plângere împotriva unor acte de control fiscal executorii de drept este condiționată de soluționarea sau nu a unei plângeri administrative obligatorii de către organul ierarhic superior celui emitent, care poate să nu soluționeze deloc contestația administrativă prealabilă, împiedicând astfel, efectiv, posibilitatea atacării actului de control fiscal la o instanță judecătorească, sau permițând atacarea acestuia doar atunci când dorește organul de control fiscal”. Se apreciază că, prin condiționarea atacării în instanță a unui act de control fiscal doar

după și sub condiția ca recursul ierarhic să fi fost soluționat, se creează premisele unui impediment administrativ care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea până la urmă să nege acest drept persoanei interesate. Chiar dacă legea prevede obligația autorității competente de a se pronunța asupra recursului ierarhic, aceasta nu cuprinde nicio sancțiune procedurală care să permită contribuabilului interesat să atace actul de control fiscal, în cazul nesoluționării deloc sau într-un anumit termen a recursului ierarhic. Se subliniază că nu introducerea obligativității uzării de calea administrativă a contestației prevăzute de textul de lege criticat este neconstituțională, ci condiționarea sesizării instanței judecătorești cu analiza legalității măsurilor dispuse de organul de control fiscal, exclusiv de manifestarea de voință a organului ierarhic superior emitent al actului de control fiscal, care, prin nesoluționarea sau soluționarea după foarte mult timp a respectivei contestații, blochează sau îngreunează accesul la justiție.

6. Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că nicio dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să se instituie o procedură administrativă prealabilă, fără caracter jurisdicțional, cum este procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic. În plus, dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut, el putând fi supus anumitor condiționări.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.”* Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost abrogată prin Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, act care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016 (a se vedea art. 353 din lege). Având în vedere însă considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și dispozițiile art. 352 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, potrivit cărora *„Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare”*, Curtea va examina constituționalitatea dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în redactarea de la data ridicării excepției de neconstituționalitate.

11. În susținerea excepției se invocă prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privitoare la dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, iar prin deciziile pronunțate Curtea a constatat, de fiecare dată, că acestea nu contravin art. 21 din Legea fundamentală.

13. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 877 din 23 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 9 ianuarie 2013, Curtea a statuat că prevederile cuprinse în titlul IX al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală „reglementează proceduri de recurs administrativ, prin care se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate. Asemenea proceduri, în care soluționarea plângerilor și a contestațiilor este atribuită însuși organului care a emis actul atacat sau organului ierarhic superior acestuia, nu întrunesc elementele definitorii ale activității de jurisdicție — caracterizată prin soluționarea de către un organ independent și imparțial a litigiilor privind existența, întinderea sau exercitarea drepturilor subiective —, ele fiind specifice funcției administrative”.

14. De asemenea, prin Decizia nr. 703 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 26 ianuarie 2015, paragraful 20, Curtea Constituțională a constatat că „instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă și scutită de taxa de timbru, prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent. Se realizează astfel, pe de o parte, protecția persoanei vătămate și a administrației, iar, pe de altă parte, degrevarea instanțelor judecătorești de contencios administrativ de acele litigii care pot fi soluționate pe cale administrativă, dându-se expresie principiului celerității”. De asemenea, Curtea a reținut că „nicio dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să se instituie o procedură administrativă prealabilă, fără caracter jurisdicțional, cum este, de exemplu, procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic. În plus, s-a arătat că dreptul de acces liber la justiție nu este un drept absolut, el putând fi supus anumitor condiționări.”

15. Prin Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, Curtea a statuat că, având în vedere dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și pe cele ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cel care se consideră lezat în drepturile sale prin lipsa actului administrativ fiscal se poate adresa instanței de judecată pentru obligarea organului fiscal de a emite decizia de soluționare a contestației. Curtea a mai reținut că în toate cazurile, ulterior pronunțării deciziei de către organul fiscal, contestatorul nemulțumit poate ataca această decizie la instanța de contencios administrativ competentă. În soluționarea cererii, instanța de contencios administrativ este competentă, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, să se pronunțe și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecății, adică și asupra actelor administrative fiscale contestate în fața organului fiscal. De asemenea, Curtea a reținut că eventualul comportament al părților sau al instituțiilor administrative care determină o întârziere în soluționarea contestației nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una ce ține exclusiv de conduita părților implicate, conduită ce nu este determinată de textul de lege criticat. Or, Curtea Constituțională judecă numai în drept, astfel încât conduita procesuală a contribuabilului contestator sau a organului fiscal, ori unele decizii administrative sau judecătorești discutabile nu pot constitui temei pentru constatarea neconstituționalității unor texte legale.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele care o fundamentează își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de S.C. „Tiger Amira Com” — S.R.L. în Dosarul nr. 5/35/CA/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Procedurii de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale în cazul creanțelor administrate de către organul fiscal central, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.831/2015

În temeiul prevederilor art. 16 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016, al prevederilor art. 154 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite prezentul ordin.

Art. I. — Procedura de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale în cazul creanțelor administrate de către organul fiscal central, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.831/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 23 noiembrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (3), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) obligațiilor de plată principale cuprinse în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale și comunicate în perioada 1 octombrie—21 octombrie 2015.”

2. La articolul 2, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În sensul prevederilor art. 4 din ordonanța de urgență, prin *inspecții fiscale în derulare la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență* se înțelege inspecțiile începute anterior acestei date și pentru care decizia de impunere:

a) s-a emis și s-a comunicat începând cu ziua următoare intrării în vigoare a ordonanței de urgență;

b) s-a emis înainte de data intrării în vigoare a ordonanței de urgență și s-a comunicat începând cu ziua următoare acestei date.”

3. La articolul 2, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Organul fiscal anulează penalitățile de întârziere, precum și o cotă de 54,2% din dobânzi, aferente obligațiilor de plată principale cu termene de plată până la 30 septembrie 2015, inclusiv, și individualizate în decizii de impunere, emise ca

urmare a unei inspecții fiscale, și comunicate în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) diferențele de obligații de plată principale individualizate în deciziile de impunere emise ca urmare a inspecției fiscale sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de lege în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 4/2016 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2016;

b) o cotă de 45,8% din dobânzile aferente obligațiilor prevăzute la lit. a) și individualizate în deciziile de impunere/deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii este stinsă prin orice modalitate prevăzută de lege în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 4/2016 sau în termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii sunt comunicate după termenul de 90 de zile;

c) cererea de anulare a accesoriilor se depune în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 4/2016, sub sancțiunea decăderii.”

4. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Organul fiscal emite o înștiințare de respingere a notificării, prevăzută în anexa nr. 7, ori de câte ori constată că respectivul

contribuabil nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele reglementate de prevederile art. 1—4 din ordonanța de urgență.”

5. La articolul 3, litera b) a alineatului (5) și alineatul (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) nu se efectuează stingerea până la data soluționării cererii de anulare a accesoriilor sau până la data la care, potrivit legii, se împlinesște termenul de depunere a acestei cereri.

.....
(8) În situația în care contribuabilul nu depune cererea de anulare a accesoriilor până la data la care, potrivit legii, se împlinesște termenul de depunere a acesteia, organul fiscal competent emite și comunică decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a obligațiilor de plată accesorii, prevăzută în anexa nr. 3.”

6. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul obligațiilor fiscale prevăzute la art. 4 din ordonanța de urgență, cererea de anulare a accesoriilor trebuie depusă după stingerea obligațiilor fiscale principale și a cotei de 45,8% din dobânzile aferente obligațiilor de plată principale individualizate în decizia de impunere emisă ca urmare a inspecției fiscale, dar nu mai târziu de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere.”

7. La articolul 4, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (41), cu următorul cuprins:

„(41) Contribuabilii care au obligații de plată stabilite în acte administrative a căror executare este suspendată, în condițiile legii, la data de 30 septembrie 2015, inclusiv, și care intenționează să beneficieze de anularea obligațiilor de plată accesorii potrivit ordonanței de urgență vor face mențiuni cu privire la renunțarea la efectele suspendării actului administrativ fiscal în notificarea și/sau cererea de anulare a accesoriilor.”

8. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Obligațiile de plată accesorii ce pot face obiectul anulării la plată sunt cele aferente obligațiilor de plată principale prevăzute la art. 2 alin. (3) lit. b), d) și e).”

9. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 51, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 51

Retragerea notificării/cererii de anulare a accesoriilor

(1) Notificarea depusă potrivit art. 3 poate fi retrasă de contribuabil oricând, prin depunerea în acest sens a unei cereri la organul fiscal competent. Organul fiscal competent comunică contribuabilului decizia prin care se ia act de retragerea notificării și se desființează decizia de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii, conform modelului prevăzut în anexa nr. 8.

(2) Cererea de anulare a accesoriilor poate fi retrasă de contribuabil oricând. Prin retragerea cererii, contribuabilul își menține dreptul de a depune o nouă cerere, cu respectarea condițiilor prevăzute în acest sens de ordonanța de urgență.”

10. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Deciziile prevăzute la art. 3 alin. (2), (6) și (8), art. 4 alin. (4) și art. (51) se emit de către organul fiscal competent în două exemplare, dintre care un exemplar se comunică contribuabilului, iar un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al acestuia. Aceste prevederi sunt aplicabile și înștiințării prevăzute la art. 3 alin. (21).”

11. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 7

Anexe

Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezenta procedură. Pentru obligațiile de plată stabilite de organele fiscale prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b), aceste anexe vor fi adaptate în mod corespunzător, potrivit legislației specifice.”

12. După anexa nr. 6 se introduc două noi anexe, anexele nr. 7 și 8, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 17 martie 2016.
Nr. 378.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 7 la procedură)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Unitatea fiscală¹ .....
Serviciul/Biroul/Compartimentul .....
Nr. .... / .....

ÎNȘTIINȚARE
de respingere a notificării

Datele de identificare a contribuabilului
Denumirea/Numele și prenumele .....
Adresa: .....
Codul de identificare fiscală .....

Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele .....
Adresa: .....
Codul de identificare fiscală .....

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3.831/2015 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale în cazul creanțelor administrate de către organul fiscal central, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Notificarea dumneavoastră nr. .... din data de ....., înregistrată la organul fiscal cu nr. .... din data de .....,

luând în considerare că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016, se respinge notificarea privind intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii.

Motivele de fapt pentru care se respinge notificarea depusă de dumneavoastră:

Temeiul de drept:

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

Conducătorul unității fiscale
Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila unității .....

Număr de operator de date cu caracter personal .....

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 8 la procedură)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Unitatea fiscală¹ .....
Serviciul/Biroul/Compartimentul .....
Nr. ....

DECIZIE
prin care se ia act de retragerea notificării
și se desființează decizia de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele	Denumirea/Numele și prenumele .....
Adresa:	Adresa: .....
Codul de identificare fiscală	Codul de identificare fiscală .....

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3.831/2015 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale în cazul creanțelor administrate de către organul fiscal central, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Notificarea dumneavoastră nr. .... din data de ....., înregistrată la organul fiscal cu nr. .... din data de ....., precum și cererea de retragere a Notificării nr. .... din data de ....., înregistrată la organul fiscal cu nr. .... din data de .....,

vă comunicăm că am luat act de retragerea notificării menționate mai sus, astfel că Decizia de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii nr. .... din data de ..... se desființează și nu mai produce efecte, începând cu data de .....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, în conformitate cu prevederile art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila unității .....

Număr de operator de date cu caracter personal .....

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

